

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

บทประพันธ์เพลง "ซิมโฟนิคโพเอ็ม ทางรถไฟสายมรณะ" บทนี้ เป็นบทประพันธ์เพลง ในแบบดนตรีพรรณนาที่กล่าวถึง "เส้นทางรถไฟสายมรณะ" ซึ่งเป็นเส้นทางที่รถไฟวิ่งผ่านสถานที่สำคัญต่าง ๆ หลายแห่ง อาทิเช่น สุสานทหารสัมพันธมิตร สะพานข้ามแม่น้ำแคว น้ำตกไทรโยค เหล่านี้ล้วนเป็นสถานที่ที่ก่อให้เกิดเรื่องราวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์มากมาย ในช่วงระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ประมาณปี พ.ศ. 2484 ในสมัยที่จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี และนับว่าเป็นประวัติศาสตร์ของโลกก็ว่าได้

การประพันธ์เพลงบทนี้ ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ขึ้นเพื่อต้องการที่จะบรรยายให้ผู้ฟังได้จินตนาการถึงบรรยากาศของสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งมีหลากหลายอารมณ์และความรู้สึก ทั้งความสงบเงียบ ความซุกซมวุ่นวาย ความระทึกใจ ความอาลัย ความสง่างาม ความพิศวงและสงสัย ตลอดจนถึงความงดงามตามธรรมชาติ

สำหรับการประพันธ์เพลงบทนี้ ผู้ประพันธ์ได้ใช้วงซิมโฟนีออร์เคสตราแบบตะวันตกมาใช้เป็นสื่อบรรยายถึงความรู้สึกต่าง ๆ รวมทั้งการระลึกถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในแต่ละสถานที่ บางท่อนให้ความรู้สึกถึงความงามตามธรรมชาติ และแสดงออกถึงความเป็นไทย ผู้ประพันธ์มีความตั้งใจอย่างยิ่งที่จะให้เกิดประโยชน์ต่อแวดวงการประพันธ์เพลง และกระตุ้นความสนใจของผู้ฟังโดยทั่วไป

วัตถุประสงค์ของการประพันธ์เพลง

- ผู้ประพันธ์ได้กำหนดวัตถุประสงค์การประพันธ์เพลง ดังนี้
1. เพื่อสร้างบทประพันธ์เพลงบทใหม่ที่เป็นแบบดนตรีพรรณนา
 2. เพื่อเป็นสื่อให้จินตนาการถึง บรรยากาศ และเรื่องราวในประวัติศาสตร์ของทางรถไฟสายมรณะ
 3. เพื่อให้ผู้ฟังโดยทั่วไปได้ระลึกถึงสถานที่ ๆ ก่อให้เกิดเรื่องราวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์มากมายให้อยู่ในความทรงจำ
 4. เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้ฟังโดยทั่วไป

ขอบเขตของการประพันธ์เพลง

ผู้ประพันธ์ได้กำหนดขอบเขตของการประพันธ์เพลง ดังนี้

1. เป็นบทประพันธ์เพลงในแบบดนตรีพรรณนา
2. เป็นบทประพันธ์เพลงสำหรับเชมเบอร์ออร์เคสตรา

วิธีการประพันธ์เพลง

ในการประพันธ์เพลงบทนี้ ผู้ประพันธ์ได้กำหนดขั้นตอนการประพันธ์ดังต่อไปนี้

1. กำหนดสังคีตลักษณะของบทประพันธ์ ประกอบด้วยโครงสร้างใหญ่จำนวน 5 ท่อน โดยที่แต่ละท่อนสามารถแบ่งออกเป็นตอน ๆ ได้ เช่น มีตอน A ตอน B หรือส่วนเชื่อม เป็นต้น
2. สร้างทำนองหลัก (Theme) และโมทีฟ (Motive) ผู้ประพันธ์จะพิจารณาถึงความเหมาะสมของแต่ละท่อน
3. สร้างองค์ประกอบต่าง ๆ ของบทประพันธ์ โดยการพัฒนาจากทำนองหลัก และโมทีฟให้มีความสอดคล้องกัน เพื่อส่งเสริมให้บทประพันธ์ได้บรรยายเรื่องราวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
4. จัดแนวของเครื่องดนตรีแต่ละแนว โดยพิจารณาถึงแนวทำนอง แนวประกอบเสียงประสาน และความเหมาะสมของเครื่องดนตรีที่จะใช้ในแต่ละช่วงของทำนอง
5. ปรับแต่งบทประพันธ์ โดยพิจารณารายละเอียดต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
6. จัดพิมพ์และนำเสนอเป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้ประพันธ์คาดว่าผลของบทประพันธ์บทนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. สร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงใหม่เพื่อศิลปะทางดนตรี
2. กระตุ้นความสนใจของผู้ฟังโดยทั่วไป
3. เป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงบทต่อไป
4. เผยแพร่บทประพันธ์เพลงในรูปแบบวิชาการ
5. เผยแพร่บทประพันธ์เพลงโดยการนำออกแสดง